

Moje soukromí-příběh

Se svojí kamarádkou Klárou si píšeme deníček. Zapisujeme si do něj společné zážitky a dobrodružství. Deníček máme uložený v tajné skrýši a pro jistotu je také zamčený malinkým zámečkem. Do určité chvíle jsme si byly jisté, že je v bezpečí.

Když jsme jednou přišly k naší skrýši, kde býval deník ukrytý, byly jsme nemile překvapeny! „Deník je pryč!“ vykřikla Klára. „Co budeme dělat? Bylo v něm zapsáno úplně všechno. Jestli ho našla Zuzana, naše úhlavní nepřítelkyně, tak všechno rozkecá!“ odpověděla jsem kamarádce. Kvůli informacím, které byly v deníčku, jsme se rozhodly po deníku pátrat. „Jdeme do akce, my tajní agenti!“ zvolala Klárka, aby nás rozptýlila. Obě jsme se začaly hlasitě smát, ale divný pocit v nás stejně zůstal dál. Začaly jsme tím, že jsme Zuzanu pronásledovaly na každém jejím kroku. „Kláro, honem, Zuzana odchází!“ volala jsem. „Pod bundou má něco červeného, to je určitě náš deník,“ řekla Klárka. Obě jsme se začaly radovat. V té chvíli ale Zuzana zmizela, nejspíš se někam schovala. A tak jsme šly zklamaně domů, kde jsme začaly hrabat listí, které jsme měly za úkol uklidit. Najednou Klára narazila na nějaký předmět ležící v listí.

„To je náš tajný deník! Nejspíš ho sem donesla naše fenka Bela!“ řekla jsem s úsměvem na tváři.

Z tohoto příběhu jsme obě poznaly, jaké to je, když nám někdo narušuje soukromí. A od té doby si na svoje věci dáváme větší pozor a snažíme se druhým soukromí nijak nenarušovat!

Dobromila Fialková